

Det nævnes endvidere, at lovens formål er at tilvejebringe hygiejnisk begrundede regler af betydning for miljøet. Der henvises i denne forbindelse til bemærkningerne til § 4.

Endeligt har man anset det for ønskeligt gennem loven at tilvejebringe et fornyet og moderniseret administrativt grundlag for indsatsen mod forureningen, og dette hensyn er derfor optaget i formålsbestemmelsen.

Til § 2.

Lovforslaget som helhed omfatter i princippet enhver form for virksomhed forstået som enhver form for aktivitetsudfoldelse. Dette gælder uanset om sådan virksomhed er erhvervs-mæssig eller drives uden noget erhvervs-mæssigt formål, om den er offentlig eller privat, om virksomheden er knyttet til fast ejendom eller udøves uafhængigt af anlæg eller indretninger, og uanset om virksomheden kan betragtes som værende i drift eller ej. Den tidligere sondring i sundhedsvedtægterne mellem erhvervsvirksomhed (næringsbrug) og anden virksomhed er således opgivet, idet alene forureningens art, jfr. § 1, bør være afgørende. Derimod omfatter lovens kap. 3 alene virksomhed, som er knyttet til fast ejendom.

Hvor der i lovforslaget anvendes udtrykket forurening, omfatter dette også støjulemper.

Forurening hidrørende fra affald af en hvilken som helst art er omfattet af lovforslaget. Tilsvarende gælder oplag på erhvervsvirksomheder, herunder f. eks. ensilageoplæg på landbrugsejendomme.

Synsindtryk og blot æstetiske hensyn omfattes ikke af forslaget. Dette er i overensstemmelse med såvel den traditionelle opfattelse som med almindelige hensigtsmæssighedsbetragtninger og praktiske hensyn.

Loven vil ikke være anvendelig på forstyrrelser i radioapparater eller lignende og ej heller på spørgsmål om ioniserende stråling.

Bestemmelsen i stk. 2 omfatter den form for virksomhed, som normalt ikke forvolder forurening gennem emissioner, men som på grund af virksomhedens art vil kunne frembyde potentiel fare for omgivelserne under unormale forhold, f. eks. som følge af driftsuheld eller brand. Netop fordi sådanne virksomheder under normale forhold ikke er særligt forurenende, medens virkningerne for omgivelserne under forstyrrelser vil kunne være endog særdeles alvorlige, og f. eks. medføre svære forgiftninger, bør myndighederne i særlig grad have deres opmærksomhed henledt på disse virksomheder. Der tænkes f. eks. på fabrikation eller oplagring af ammoniak og NPK-gødning. Man har fundet det nødvendigt at præcisere, at sådan virksomhed er omfattet af loven.

De ulemper, som rammer personer beskæftiget hos de pågældende virksomheder, vil i vidt omfang være omfattet af arbejderbeskyttelseslovgivningen og er derfor ikke inddraget under denne lov. For virksomhed, som i arbejderbeskyttelseslovgivningen er undtaget fra denne lovgivnings bestemmelser, må det antages, at lovgivningsmagten ikke har ønsket en regulering. Loven omfatter herefter kun ulemper som forvoldes „for andre“. Såfremt der skønnes at være behov for yderligere beskyttelse af personer beskæftiget med forurenende arbejde, bør regler herom optages i arbejderbeskyttelseslovgivningen og ikke i nærværende lov. Det er i øvrigt ikke ved loven tilsigtet at gribe ind i det tilsyn, der udøves af andre myndigheder i henhold til anden lovgivning.

Den foretagne afgrænsning af lovens område indebærer således, at ikke alle forhold af betydning for miljøbeskyttelsen undergives lovens regler. Det skal særlig fremhæves, at problemerne omkring overbefolkning og rovdrift på naturlige ressourcer har en sådan karakter, at de mere hensigtsmæssigt må behandles på anden måde.

Til § 3.

Ud fra hensynet til miljøbeskyttelsen er det afgørende, at det allerede i forbindelse med den planlægning, der går forud for beslutningen om etablering af en virksomhed, omhyggeligt overvejes, hvor denne bør placeres. Ved et velovervejet valg af mulighederne for virksomhedens placering, hvorunder de miljømæssige faktorer også tages i betragtning, vil der i mange tilfælde kunne undgås uheldige virkninger for omgivelserne, og der vil tillige ofte kunne opnåes betydelige besparelser med hensyn til øjeblikkelig eller senere investering i forureningsbegrænsende foranstaltninger. Det er derfor fastslået, at det påhviler den ansvarlige at vælge en sådan placering, at risikoen for forvoldelse af ulemper eller forurening begrænses mest muligt. Specielt for så vidt angår sådan virksomhed, som forudsætter etablering af faste anlæg eller indretninger, må der ikke blot tages hensyn til områdets karakter på tidspunktet for påbegyndelsen af virksomheden men også til den planlægning, der er foretaget med hensyn til områdets fremtidige udyttelse.

Allerede efter de i dag gældende materielle regler, navnlig sundhedsvedtægterne, påhviler det den ansvarlige for en virksomhed at tilrettelægge dennes drift således, at den ikke medfører sundhedsfare, væsentlige ulemper for de omboende, forurening af grundvandet o. l. I overensstemmelse med formålsbestemmelsen i § 1 foreskrives det nu med virkning for såvel eksisterende som nye virksomheder, at driften skal tilrettelægges på en sådan måde, at den